

Vendrik

verhaal van de door mij zo geliefde professional wederom af wat het grote belang van geïntegreerde meldkamers is. Hebben wij die echt nodig of is de huidige praktijk waarin die voor een deel naast elkaar bestaan, goed? Ik krijg graag een reactie. Het amendement op stuk nr. 14 dat, als ik mij niet vergis, de heer Bujs en enkele ondertekenaars hebben ingediend, lijkt overeen te stemmen met de lijn die minister Remkes heeft uitgezet. Er wordt in ieder geval een aspect in geregeld dat bij mij ook aarzelingen oproept, namelijk dat een meldkamer in private handen kan vallen. Hoe zit dat? Hoe moet ik dat waarderen?

Ik heb ten slotte nog twee opmerkingen over personele aangelegenheden. Als ik het goed begrijp, is minister De Geus bezig met het bij wet veranderen of liberaliseren van het arbeidstijdenbesluit. Een voorstel daartoe ligt nu bij de Raad van State. Officieel weet ik dus niet wat erin staat, maar het kan enorme consequenties hebben voor de dagelijkse praktijk waarin het personeel van de ambulancevoorziening in Nederland opereert. Het komt er eigenlijk, kort gezegd, op neer dat avond- en nachtdiensten niet extra worden beloofd of vergoed, maar zo'n beetje normaal worden. Dat lijkt mij geen investering in de kwaliteit van de ambulancevoorziening, die juist 24 uur per dag, dus ook 's avonds en 's nachts, een fantastische service moet leveren. Mij lijkt dat er een fatsoenlijke beloning tegenover mag staan als je elke nacht van elke week uit je bed wordt gehaald, omdat je werk dat nu eenmaal vergt. Wat is hierop de reactie van de minister? Is het wetsvoorstel van minister De Geus wel handig?

De fractie van GroenLinks heeft begrepen dat de VNG met de werkgevers en de ambulancevoorziening afspraken heeft gemaakt over het functionele leeftijdsontslag. Dat houdt volgens mij nauw verband met het wetsvoorstel VUT/prepensioen/levensloop van, wederom, minister De Geus. Het lijkt erop dat dit een nogal dure afspraak is geworden. Klopt dat? Ik weet het niet zeker, maar die lijkt een behoorlijk wak te slaan in de exploitatie van de ambulancevoorziening. Als dat inderdaad zo is, hebben wij volgens mij een probleem. Het betekent namelijk dat de financiering van het functionele leeftijdsontslag misschien wel regelrecht ten koste gaat van de kwaliteit van de ambulancevoorziening. Dat zou ik niet willen. Er resten dus twee mogelijkheden. Of het akkoord wordt nog eens grondig bestudeerd – daar gaan de partijen natuurlijk over – of deze minister, toch chef kwaliteit, houdt de tarieven en de wijze waarop de ambulancevoorziening wordt gefinancierd, nog eens tegen het licht.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De **voorzitter**: Wij zijn aan het einde van de eerste termijn van de Kamer gekomen. Op de agenda voor morgenmiddag staan de eerste termijn van het kabinet en een afrondende discussie.

De vergadering wordt van 13.30 uur tot 14.25 uur geschorst.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling.

Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Ik benoem in de gemengde commissie Subsidiariteitstoets voor deze Kamer de leden Van Dijk, Meijer, Van Schijndel, Van der Staij, Hermans en Van der Ham en tot plaatsvervangende leden de leden Brinkel en Van Bommel. De constitutionerende vergadering zal a.s. dinsdag plaatsvinden.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Kant.

Mevrouw **Kant** (SP): Voorzitter. In deze Kamer is al vaker en enige tijd geleden nog op voorspraak van mijn fractievoorzitter uitgesproken dat de Kamer vindt dat in de zorg niemand voorrang kan krijgen op anderen op andere dan louter medische gronden. Dit is een zeer belangrijk uitgangspunt. Tot mijn niet aangename verrassing hoorde ik afgelopen zondag in het nieuws dat de zorgverzekeraar die je hebt, medebepalend is voor de vraag of je voorrang krijgt, bijvoorbeeld in een ziekenhuis. Dit is een ongewenste ontwikkeling en ik zou de minister van Volksgezondheid hierover willen interpelleren, vooral om nog eens vast te leggen wat op dit terrein de normen in ons land zouden moeten zijn.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Voorzitter. Het aanvragen van een interpellatie is het recht van een individueel Kamerlid, maar ik vraag me wel af waarom mevrouw Kant dit nu doet, want wij zullen op 30 maart met de minister een debat over de wachtlijsten voeren. Het gaat erom dat mensen op de wachtlijsten door ziekenhuizen eerder worden geholpen als zij bij een bepaalde verzekeraar zijn aangesloten. Dit lijkt mij niet goed en voorrang in de zorg heeft met schaarste te maken, dus ik heb liever een algemeen debat over de wachtlijsten, waarbij dit punt natuurlijk aan de orde gesteld kan worden.

Mevrouw **Schippers** (VVD): Ik zou mij hierbij willen aansluiten, voorzitter. Er zal volgende week een algemeen overleg over worden gehouden. Er zijn inderdaad berichten in het nieuws geweest over deals van zorgverzekeraars met bepaalde ziekenhuizen, dus ik kan me wel voorstellen dat wij ter voorbereiding van het algemeen overleg aan de minister vragen, in een brief op deze berichten in te gaan.

De heer **Buijs** (CDA): Ik ben een goedgegelovig mens en ik geloof bijna altijd alles, ook wat er in kranten staat, maar ik zet hierbij toch wat vraagtekens. Ik denk dat eerst duidelijk moet worden of het probleem inderdaad bestaat. Maar laten wij de koninklijke weg bewandelen en de minister vragen, hierop in te gaan. Het is mogelijk – ik zeg het heel voorzichtig – dat hij heel andere informatie zal geven.

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66): Ook voor mijn fractie is de kwestie die mevrouw Kant nu noemt, van groot belang, maar ook wij vragen ons af of het wel goed zou zijn om de weg van een interpellatie te kiezen. Ik ben het ermee eens dat het beter zou zijn, eerst aan de minister een brief te vragen over wat er nu echt aan de hand is. En

Voorzitter

daarop kunnen wij dan ingaan in het debat van volgende week.

De **voorzitter**: Een meerderheid wil iets anders dan wat u verzoekt, mevrouw Kant.

Mevrouw **Kant** (SP): Ik merk het, voorzitter. Ik zal even ingaan op de argumenten. Of de berichten juist zijn, zou kunnen blijken in het interpellatiedebat, zou ik zeggen. En de koninklijke weg lijkt mij dat ik aan de minister vraag hoe het zit en dat hij daarop antwoordt. Dit kan plenair, hiervoor is een interpellatie mede bedoeld, zo lijkt mij, tenzij het natuurlijk een canard is, maar de berichten die ik heb gekregen, wijzen daar niet op. Een interpellatie is bedoeld om opheldering te vragen en het resultaat ervan vast te leggen. In dit geval gaat het om het vastleggen van de norm; ik wil weten of de norm inderdaad is dat alleen medische criteria bepalend mogen zijn voor voorrang. Hiervoor heb ik een uitspraak van de Kamer nodig en die zou ik via een interpellatie willen verkrijgen. Inderdaad komt er nog een debat over de wachtlijsten en dit verschijnsel raakt inderdaad aan de wachtlijsten. Het raakt ook aan de mogelijkheden die het nieuwe zorgstelsel biedt, maar nogmaals, het gaat mij om de principe-uitspraak dat louter medische criteria mogen bepalen wie er in dit land voorrang heeft in de zorg. En deze kwestie zou ik graag in een interpellatie met de minister uitvechten.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Dat is ook de kern van de zaak, daarom zou het ook in het AO moeten gaan: wat zijn de normen voor wachttijden, moeten die wettelijk worden vastgelegd en hoe zit het met bepaalde vormen van zorg?

Het is het individuele recht van mevrouw Kant om een interpellatie aan te vragen, maar ik zou het zorgvuldiger vinden als wij eerst een brief krijgen en vervolgens het debat met de minister in het kader daarvan kunnen voeren. Ik zou een beroep op mevrouw Kant willen doen om ervoor te kiezen, op die wijze het debat volgende week op een gedegen manier met elkaar te voeren.

De heer **Buijs** (CDA): Mevrouw Kant vroeg in wezen om nadere informatie, want zij gaf aan dat het interpellatiedebat dient om nadere informatie te krijgen.

Mevrouw **Kant** (SP): Nee, niet alleen.

De heer **Buijs** (CDA): Ik zie een interpellatie als iets dat geen moment kan wachten en dat mogelijk zelfs consequenties voor de bewindspersoon kan hebben. Is dat hier nu echt aan de orde? Zullen wij nu niet gewoon eens vragen: minister, schrijf ons binnen een paar dagen een brief? Dan kunnen wij altijd nog kijken of wij er volgende week, voorafgaande aan 30 maart, op terugkomen. Ik vind dit een beetje een wijze van gebruikmaken van het interpellatierecht, waar ik een vraagteken bij plaats.

Mevrouw **Schippers** (VVD): Ik debatteer graag op basis van feiten. Als wij interpellaties gaan aanvragen op basis van geruchten of nieuwsberichten, dan vind ik dat wij onze tijd veel beter kunnen gebruiken door eerst een brief te vragen, die goed te bestuderen en dan op basis van de feiten een daadwerkelijk debat met elkaar aan te gaan.

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66): Het is nu woensdag en volgende week vindt dat debat plaats. Als de brief er is, kunnen wij echt inhoudelijk over de problematiek spreken. Volgende week kan dit tijdens dat overleg uitgebreid aan de orde komen.

De **voorzitter**: Mevrouw Kant, u hebt de medeleden niet overtuigd.

Mevrouw **Kant** (SP): Dat is duidelijk, voorzitter. Het interpellatierecht betreft inderdaad een recht, maar ik ben niet zo ingesteld dat ik niet luister naar de argumenten. Een interpellatie is er inderdaad niet alleen voor bedoeld om informatie te verifiëren. Mijn interpellatie gaat er ook over dat dit soort initiatieven blijkbaar zomaar kunnen "op-poppen". Of het bericht nu wel of niet precies klopt, wij behoren als Tweede Kamer en als volksvertegenwoordigers duidelijk normen te stellen voor wat er wel en niet kan in dit land. Het zorgstelsel maakt dergelijke initiatieven helaas mogelijk. Ik zou heel graag de norm die wij al eerder in deze Kamer gesteld hebben, opnieuw willen stellen.

Mijn volgorde der dingen zou zijn dat dit zo principieel is, dat je het in een interpellatie kunt doen. Aangezien ik voel dat de meerderheid liever een andere route kiest, ga ik erin mee om nu een brief te vragen vóór het algemeen overleg dat volgende week over de wachtlijsten plaatsvindt. Hoewel dit afhankelijk is van de antwoorden van de minister, denk ik dat je er wel van kunt uitgaan dat het toch zal leiden tot het aanvragen van een VAO. Ik zou daarbij wel degelijk een principiële Kameruitspraak willen vragen over het al dan niet toestaan van voorrang op andere dan medische gronden, want ik hecht heel erg aan dat principe.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Daartoe wordt besloten.

Mevrouw **Kant** (SP): Voorzitter. Ik weet niet of het al helemaal duidelijk is wat de minister gevraagd wordt. Er wordt gevraagd te reageren op de berichten dat zich initiatieven voordoen met betrekking tot het verlenen van voorrangszorg op basis van het gegeven waar je verzekerd bent. Tevens wordt gevraagd of daarbij kan worden aangegeven waar het zich voordoet, wat de minister ervan vindt, namelijk of het wel of niet kan, en wat hij eraan zou willen doen. Deze vragen zouden beantwoord moeten worden.

De **voorzitter**: Ik stel voor, ook het stenogram van deze toevoeging door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Karimi.

Mevrouw **Karimi** (GroenLinks): Voorzitter. Ik verzoek u, het verslag van het algemeen overleg dat wij vanochtend hebben gevoerd over de voorbereiding van de Europese Raad van morgen en overmorgen, op de plenaire agenda

Voorzitter

te zetten. Het betekent dat dit VAO vandaag zou moeten plaatsvinden, alsmede de stemming.

De **voorzitter**: U gaat ervan uit dat u daarbij een motie indient waar vandaag over gestemd moet worden?

Mevrouw **Karimi** (GroenLinks): Ja, voorzitter.

De heer **Van Baalen** (VVD): Ik vraag mij af waarom er vandaag over gestemd zou moeten worden. Kan mevrouw Karimi dit aangeven?

De heer **Van Dijk** (CDA): Iedereen heeft het recht om te vragen het VAO op de plenaire agenda te plaatsen en ook om te eisen dat er vandaag over gestemd wordt. Ik vraag mij echter af hoe wij dat vandaag nog in praktijk zouden kunnen brengen, want volgens mij zijn zowel de minister als de premier al vertrokken. In hoeverre zouden wij dit dan nog kunnen doen?

Mevrouw **Karimi** (GroenLinks): Allereerst wijs ik erop dat ik een motie ga indienen die betrekking heeft op de inzet van de Nederlandse regering tijdens het komende topperleg. Het is belangrijk om dit te doen voordat de regering vertrokken is.

Wat de tweede vraag van de heer Van Dijk betreft, lijkt het mij voldoende als de staatssecretaris hier aanwezig is bij het debat over het VAO.

De **voorzitter**: Ik stel voor om het debat over het VAO rond 17.30 uur op de agenda te zetten, na het debat over vrijheid van meningsuiting, en direct na afronding ervan te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is het **debat** over **de vrijheid van meningsuiting**.

□

De heer **Wilders** (Groep Wilders): Voorzitter. Wij spreken hier vandaag naar aanleiding van de Deense cartoonkwestie over de vrijheid van meningsuiting en over de mening die de minister voor Ontwikkelingssamenwerking hierover helaas vrijelijk heeft geuit. Ik zal mij in dit vijfminutendebat dan ook tot die onderwerpen beperken en andere onderwerpen en voorstellen die ik over de Grondwet heb gedaan niet bij dit debat betrekken.

Als de Deense cartoonkwestie mij iets heeft geleerd, is het wel dat Europa een verzameling is van vooral bange landen die vaak bestuurd worden door laffe regeringen. Terwijl Deense journalisten werden bedreigd, Deense vlaggen werden verbrand, Deense ambassades in brand werden gestoken, Deense producten werden geboycot en ambassadeurs van Arabische en islamitische landen de Deense minister-president eigenlijk botweg sommeerden om de vrijheid van meningsuiting te beperken, was het lange tijd oorverdovend stil in Brussel, maar ook in Den Haag en in andere Europese hoofdsteden. De vrijheid van meningsuiting en de solidariteit met de Denen verloor het van de angst om het volgende slachtoffer te worden van bedreigingen en intimidatie uit Arabisch-

islamitische hoek. Daar is een naam voor in de Arabische wereld. Dat heet "dhimmi-gedrag", een onderdanige houding van een niet-moslim aan de islam. Het is naar mijn mening een gotspe dat zowel de Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken als de Europese buitenlandcoördinator Solana naar Saudi-Arabië afreisden. Saudi-Arabië, de bakermat van het islamitisch terrorisme, een land dat door een enge dictator wordt bestuurd. Minister Bot vond het een hele eer dat hij uiteindelijk daar door de koning van Saudi-Arabië werd ontvangen. Saudi-Arabië is een land waar het christendom en andere religies dan de islam botweg verboden zijn. Het openlijk belijden van het christendom wordt daar hard gestraft. Het is een land waar de sharia op gruwelijke wijze iedere vrijdagochtend wordt toegepast. Om dan naar Saudi-Arabië te gaan om te praten over de vrijheid van meningsuiting, is natuurlijk de wereld op zijn kop en naar mijn mening onbegrijpelijk. De heer Solana, de Europese buitenlandcoördinator, heeft zelfs een verklaring ondertekend, waarin de Deense cartoons als beledigend werden betiteld. Op zo'n moment schaam je je om inwoner van Europa te zijn. Ik vraag mij af waarom de heer Solana niet op staande voet is ontslagen. Ik begrijp dat de hier vandaag aanwezige ministers daar niet direct over gaan, maar ik wil die opmerking toch gemaakt hebben.

In tegenstelling tot Saudi-Arabië en zo ongeveer alle andere Arabische en islamitische landen in het Midden-Oosten kennen Nederland en andere Europese landen gelukkig geen censuur. Dat betekent dat je in Nederland en andere Europese landen alles kunt zeggen en schrijven wat je wilt. Dat betekent natuurlijk niet dat de vrijheid van meningsuiting een absoluut recht is. Om die vrijheid van meningsuiting liggen wat mij betreft twee schillen. De eerste schil is de schil van het fatsoen. Wij gaan fatsoenlijk met elkaar om. De tweede schil is de schil van de wet. Het mag niet in strijd zijn met de wet. In de context van religie mogen uitingen niet nodeloos, met een streep onder nodeloos, kwetsend of grievend zijn. Uitingen mogen niet oproepen tot haat en mogen niet aanzetten tot geweld. Minister Pechtold heeft dat duidelijk uiteengezet in zijn brief. Een uitlating is nodeloos kwetsend wanneer die geen zinvolle bijdrage levert aan het publieke debat. In dat licht bezien is alle commotie over die Deense spotprenten natuurlijk volstrekt onnodig en overbodig geweest. Dan hadden wij vanaf het begin een heldere en scherpe verdedigingslijn kunnen trekken. Wat je er ook van mag vinden, die spotprenten speelden een rol in het publieke debat over de aard van de islam. Het recht op publicatie van die spotprenten had daarom ook onomstreden moeten zijn en het had veel beter moeten worden verdedigd, zonder mitsen of maren. De vraag aan de bewindslieden is of zij deze mening delen. Heb ik gelijk dat dit logischerwijs uit de brief volgt?

De minister voor Ontwikkelingssamenwerking heeft wat mij betreft de discussie over de Deense cartoons een allesbehalve goede dienst bewezen. Naar haar mening grijpen fundamentalistische secularisten de kwestie aan om vanachter een façade van tolerantie vijandigheid jegens andere culturen en religies tentoon te spreiden. De kern van mijn kritiek op de minister richt zich op de valse tegenstelling die zij hiermee creëert. In september vorig jaar publiceerde een Deense krant spotprenten over de islam. Die bleven onopgemerkt totdat een imam uit Denemarken daarmee naar het Midden-Oosten ging,